

GONIEC CZĘSTOCHOWSKI

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY, EKONOMICZNY I LITERACKI

CENA PRENUMERATY: Miesięczna z przesyłką pocztową 3 zł. Dla odbierających piśmie na miejscu 3 zł. 25 gr. Cena pojedynczego numeru 10 groszy. Konto czekowe w Pocztowej Kasie Oszczędnościowej Nr. 61206. Sklep „Goniec Częstochowski”, ul. Panny Marii 26 - Telefon nr. 50

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
Częstochowa, ul. P. Marii 26. Tel. 245. Skrz. pocz. 45
Redaktor lub jego zastępca przyjmują codziennie z wyjątkiem dni świątecznych od godz. 10-3 po poł. Rekopisów nadesłanych redakcja nie zwraca.

CENY OGŁOSZEN: Za wiersz miesięczny przed tekstem 50 gr. W tekście 40 gr. Nadstawki 40 gr. za tekstem 30 gr. Drobne ogłoszenia i najtańsze ogł. drobne zł. 1.50. Ogłoszenia zamiejscowe i matrymonialne 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne 100 proc. drożej. W numerach świątecznych i niedzielnych ceny o 25 proc. droższe. Ogłoszenie ślubne, fantazyjne, cyfrowe i bilansowe o 50 proc. droższe.

DWA ŚWIATY--DWIE METODY.

Charakter wyborów w Niemczech i we Francji. Granicą francusko-niemiecką przedziela dwa niemal zupełnie odrębne światy i sposoby życia. Po stronie niemieckiej wielkie organizacje i maszyny, olbrzymie miasta, niekończące się lasy kominów fabrycznych, technika życia codziennego posunięta do takiego punktu, że zdaje się nie pozostać już nic do dodania. Francja po drugiej stronie granicy w zestawieniu ze swoim sąsiadem wydaje się cichą idylliczną: Małe stacje po olbrzymich dworcach niemieckich. Tempo życia powolniejsze i spokojniejsze. Jednostka nie straciła tu swojej pozycji swobody działania.

Ten sam rys przejawiał się również w dobiegającym obecnie końca okresie wyborczym w obu krajach. W Niemczech wyborca głosował nie na jednostkę, lecz na listę, na partię, na blok, na światopogląd. W czasie akcji wyborczej występował nie indywidualnie, lecz zbiorowo — jako członek olbrzymiego wojskowego pochodu republikańskiego, hitlerowskiego, czy też stahlhelmowego, nie mówiąc o mniejszych organizacjach. Dziesiątki aeroplanów unosiły się nad krajem prznosząc przywódców partyjnych z miejscą na miejsce; służąc propagandzie partyjnej. Mówcy przez megafony przemawiali do wielotysięcznych tłumów, tłoczących się w największych salach.

Po dyskusji o wspólnych zebraniach zwalczających się obozów, nie było mowy. Była to prawdziwa wojna domowa, w której przeciwnicy zwalczali się w sposób nieubłagany, partyjni żołnierze nieraz przelewali krew w obronie swoich wodzów idei i — żołdów. Lała się krew, komuniści strzelali przez szyby do lokali hitlerowskich — i naodwrot. Na ciemnych ulicach rozgrywały się porachunki partyjne, biły się noże, odbywały się rewolwery. Zaiste momenty z czasów wojny domowej, z okresu walki kondotjerów o władzę.

We Francji akcja i agitacja wyborcza rozgrywały się w sposób zgoła odmienny. Różnica zasadnicza polegała na tym, że gdy w Niemczech głosowało się na listę partyjną, to we Francji przy systemie okręgowych jednomandatowych, głosowało się na człowieka. I nie partja, nie program odgrywały tu główną rolę, ale człowiek, kandydat. Nie było mowy o masowych zgromadzeniach. Jedynie znani i uznani przywódcy partyjni wygłaszali przemówienia do ogółu wyborców. Normalnie kandydat porozumiewał się nie z masą, lecz z jednostkami. Wędrował od winiarni do winiarni, od domu do domu. Witani się, pytał o zdrowie i prosił o poparcie.

Najwyższy na mocy swego urzędu reprezentant parlamentaryzmu francuskiego, dotychczasowy prezydent Izby Deputowanych, elegancki i popularny socjalista Ferdynand Bouisson w okręgu swoim na przedmieściu Marsylii; nie odbył ani jednego zgromadzenia, lecz przechadzał się po ulicach, rozmawiał z wyborcami — i oczywiście przeszedł znaczną większość w pierwszym głosowaniu.

Różnice psychiki występujące między Niemcami i Francją na terenie wyborów przejawiają się nie tylko w dziedzinie techniki przedwyborczej, ale i na dalej sięgającym terenie psychologii politycznej. Zmechanizowane politycznie i zorganizowane Niemcy popadają z jednej skrajności w drugą. Nazajutrz po klęsce wojennej, po rozwaleniu się cesarstwa za tryumfowała zdecydowana lewica, socjalizm ze swymi sprzymierzeńcami, lecz nie wyzyskał zwycięstwa, nie złamał wroga. Dziś wróg ten zwolna zdźwiga się z upadku, wzrasta w siły i skacze do gardła do,

się ku środkowi, szuka nie tego co dzieli, lecz tego co łączy. Rys ten przejawia się w całej kampanii przedwyborczej do francuskiej Izby Deputowanych.

Przywódcą socjalistów francuskich, Leon Blum, zamienił dotychczasową taktykę nieubłaganą na zgoła umiarkowaną, podkreślając możliwość współpracy z lewicą mieszczańską. Wódz radykałów Edward Herriot nie odrzucił w zasadzie możliwości współpracy, ani z socjalistami, z którym; współdziałał przy wyborach, ani z najbliższymi swoimi sąsiadami na prawicy. Premier francuski, Andrzej Tardieu człowiek pełen ofenzywnego, nieraz przewlekającego temperamentu, raz po raz w okresie najgorętszej akcji przedwyborczej wyciąga rękę do radykałów, prosiąc ich jedynie, by zrezygnowali; ze współdziałania ze socjalistami.

Dwa kraje — dwie metody. W. J.

Układ chińsko-japoński

w sprawie zawieszenia broni podpisany.

Szanghaj. — Chińsko-japońskie rokowania zostały w czwartek zakończone podписаниеm układu.

Przedstawiciele obu stron zeszli się o godz. 10 przedpołudniem w gmachu angielskiego konsulatu generalnego na końcową konferencję.

Krótko po godz. 11-ej przed południem został układ parafowany ze strony chińskiej przez generałów Wagkiang i Tici, ze strony japońskiej przez gen. Tasziro i admirała Szimade w obecności angielskiego i amerykańskiego posła.

Następnie udał się delegacji do szpitala aby otrzymać podpis Szigimitsy Uyedy i Quotaiczia.

Jak się United Press dowiaduje, podpisano wczoraj wersję angielską układu, natomiast wersja chińska i japońska podpisana zostanie w dniu dzisiejszym.

Układ zawiera 5 punktów:
1) kroki wojenne zostaną wstrzymane z dn. 5 maja, 2) wojska chińskie pozostają na zajmowanych obecnie pozycjach 3) wojska japońskie wycofują się na pozycje zajmowane przed 28 stycznia br., 4) dla nadzoru nad ruchem wojsk japońskich przez policję chińską zostaje ustanowiona komisja, złożona z 12 członków, a mianowicie po dwóch przedstawicieli ze strony Japonii, Chin, Ameryki, Anglii, Francji i Włoch, 5) układ wchodzi w życie z dniem podpisania.

→x(—

Berlin w przededniu bankructwa

Deficyt wynosi około ćwierć miljarda złotych. — Przeszło milion mieszkańców żyje z zasiłków i dobroczynności publicznej.

Berlin. — Pisma berlińskie z wyrazem prawdziwego zaniepokojenia podają przebieg dyskusji na wczorajszym posiedzeniu rady miasta Berlina, gdzie naczelny skarbnik miasta Bruno Asch (socjalista) przedłożył preliminarz na rok 1932 i wygłosił przemówienie pod każdym względem pesymistyczne.

Z wywodów jego wynika, że m. Berlin już trzeci z rzędu rok gospodarzy zamyka deficytem kolejno 67 milionów mk., 65 mil. mk., a obecnie stolica Rzeszy niemieckiej pomimo rzekomo najdalej posuniętych oszczędności stoi wobec braku około 250 milionów mk., nie znajdując żadnego źródła na pokrycie tego deficytu. W tych warunkach jedyny ratunek przysięść może ze strony państwa, wobec czego zarząd miasta stan ten podał już do wiadomości kanclerza Rzeszy. Mówca celowo przemilczał oczywiście wydatki na luksusowe budowle i impre-

zy berlińskie, a fatalny ten stan finansów stolicy starał się usprawiedliwić przesileniem gospodarczym i wydatkami na bezrobocie, jakoteż dobroczynności publiczną. Podał przytem niemal nieprawy podobną cyfrę, a mianowicie 1,112 tys. osób, które w Berlinie żyją czy to z zasiłków gminnych, czy też z dobroczynności, co oznacza, że każdy czwarty Berlińczyk jest w tej chwili na utrzymaniu publicznem bez żadnych świadczeń ze swej strony.

Sprawozdanie wywołało fatalne wrażenie, zwłaszcza, że pomoc rządu może być tylko bardzo ograniczona. Wywody przerywano gwałtownie ze strony opozycji, zwłaszcza czynili to hitlerowcy i komuniści, nie szczędząc złośliwych uwag pod adresem większości swej socjalistycznego magistratu berlińskiego, którego nieudolność wystąpiła teraz w całej pełni. Dyskusję odroczono.

Wybory we Francji. Na zdjęciu widzimy Prezydenta Republiki Francuskiej p. Doumera w chwili składania głosu do urny wyborczej.

W Ameryce o wyborach pruskich.

„Mogłoby być jeszcze gorzej”. Nowy Jork. — Prasa amerykańska obszernie omawia wyniki wyborów w Prusach. „New York Times” nazywa wynik ten niezupełnie nieoczekiwanym, jednak odsianającym przykre możliwości. Demokracja w Niemczech może się pocieszać tylko powiędzeniem, że mogłoby być jeszcze gorzej. Gdyby hitlerowcy zdołali zdobyć konkretną większość, sytuacja byłaby o wiele groźniejsza. Omówiwszy liczebne ustosunkowanie sił w sejmie pruskim oraz przewidując wysiłki Hitlera w kierunku rozwiązania Reichstagu, „New York Times” oświadcza, że w wyborach do francuskiego parlamentu w przyszłą niedzielę należy oczekiwać dopowiedzi na wyzwanie Hitlera, odpowiedzi, która może być złą wróżbą co do polepszenia ogólnego położenia w Europie.

„Evening Post” uważa, że w miarę zbliżania się do władzy, Hitler stopniowo przemienia się z awanturnikiem w odpowiedzialnego polityka-demagoga. Nie znaczy to, aby Hitler przestał być niebezpiecznym dla Niemiec oraz Europy, jednakże niebezpieczeństwo to nie jest tak katastrofalne, jak się pierwotnie zdawało. Niemiecki Boulanger może poczynić szkody, ale nie wyruci republiką.

„New York Sun” pisze, że Niemcy, podobnie jak nieraz Stany Zjednoczone, mogą się dziś bawić w odgadywanie znaczenia wyników wyborów, przyzem każdy może znaleźć wytłumaczenie dla siebie. Hitler musi czynić kompromisy, aby zdobyć większość, co go zmusi do umiarkowania. Głosy, oddane Hitlerowi, są wyrazem reakcji szowinizmu i niezadowolonia milionów.

„New York Herald Tribune” uważa wynik wyborów za ostateczną granicę ekspansji hitlerizmu; i nie wierzy w możliwość utworzenia większości pod wodzą Hitlera. Hitlerowi; nie udało się zdobyć absolutnej większości, a republikanie nie męczycy, mogą z tego skorzystać, jako z psychicznego efektu wśród bardziej podających się wpływów zwolenników Hitlera.

Obchód 10-ćciolecia oddziału Związku Strzeleckiego w Brześciu nad Bugiem. Zdjęcie nasze przedstawia „przrzeczenie” żeńskiego oddziału, które odbiera p. Saboru wizytator Kuratorium Szkolnego Poleskiego.

Kino-Teatr „NOWOŚCI”
Potężny dramat dwóch nieszczęśliwych kochających się serc
RAJ UKRADZONY
W rolach głównych: **NANCY CARROL I PHILIPS HOLMES**
Początek o 5-ej p. p. — Szczegóły w afiszach.

